

IDŐK TANUJA.

(EGYETEMES MAGYAR UJSÁG.)

Szerkesztői szállás és kiadó-hivatal:

molnár-utca, 14. sz. a.

Szerk. iroda: váci utca, 19. sz. 2. em.

Előfizetési feltételek:

Pesten házhozhordással, valamint vidéken postai szétküldéssel egész évre 16 frt., fél évre 8 frt., negyedévre 4 frt.

Megjelenik e lap vasárnapok és ünnepeket kivéve mindennap.

Hirdetések háromszor hasábozott sorraért vagy annak helyéért 5 ujkr. s 30 ujkr. bályegdíj számítatik.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Ime több mint egy hónapja, hogy az „Idők Tanuja” minden ármány és akadály dacára létrejött és a vallásos hazafiság zászlaját lobogtatva tesz tanúságot korunk politikai és közművelődési eseményeiről.

Irodalmunk történetében mindig nevezetes esemény marad az, hogy az „Idők Tanuja”, mely ellen a rágalom és irigység minden fegyvere fölhasználtatott, mégis mindjárt kezdetben annyi előfizetővel indult meg, amennyivel legott kezdetben tudunkra eddig egy pol. magyar napilap sem dicsekedhetett. A majdnem ezer kétszáz előfizető fényesen bebizonyította, hogy az „Idők Tanujá”-ra már szükség volt, s ugyanazon díszes és válogatott közönség nyomatékka utasítá vissza a képtelen rágalmakat és gyanúsításokat, kijelentvén nem csak a rágalmazóknak, hanem az ezek által félrevezetetteknek is, hogy aki előbb négy évig tudományos magyar lapot szerkesztett és szerkeszt, aki tehát önzetlenül s éjjel-nappal a magyar nyelv és tudományosság fölvirágzásáért munkálkodik, annak hazafiságát az értelmeselek előtt a rágalom, gúny, türelmetlenség és rosszakarat el nem homályosíthatja.

Mi örökös hálára érezzük magunkat kötelezve t. közönségünknek azon szeretetteljes fölkarolásért, melylyel lapunknak életet ada s mintegy ünnepélyes ovást tőn azon képtelen vádak ellen, melyek jó hírnevünk ellen támasztattak.

Ezen részünkre szolgáltatott szép elégtételt mi t. olvasóink testvéries szeretetének s méltányosságának tulajdonítjuk; minél fogva igen természetes lesz, ha mi mindenkor és minden ügyben szeretetteljes bizalom és nyíltsággal fogunk t. közönségünkhez szólni.

A kath. lapok jelleméhez tartozik a többi

közt előfizetőik számát sohasem titkolni, valamint minden más tekintetben is őszinte és igaz közléseket tenni. Ezt tapasztalta a t. közönség mindig a Szent-István-Társulat lapjainál, ezt a „Tanodai Lapoknál”, melyek előfizetőik névsorát évenként ki is szokták nyomtatni. — ezt tapasztalandja az „Idők Tanujá”-nál is.

Van tehát az „Idők Tanujá”-nak jelenleg 1,160 előfizetője és pedig 753 egyházi s 407 világi. — Nyomatik lapunk 1300 példányban; mert a kötetmi-, csere- és különösen a gyűjtői példányok száma fölmegy 80-ra; reclamatiókra s más pótlásokra volt szánva 20 péld., s így van még teljes példány 40.

A mendemondák gyártásában soha ki nem fáradó rosz nyelvek azt is rebesgették, hogy a mi lapunk holmi rendkívüli segélyben részesül; miértis ezennel ünnepélyesen kijelentjük, hogy az „Idők Tanuja” senkitől és semmiféle subventióban nem részesül! és nem is ohajt más életforrást, mint a művelt kath. közönség meleg részvétét! Ez az, mi az „Idők Tanujá”-t létrehozni engedte, és, mint bizton reméljük, teljes virágzásra segített.

Némely polit. lapok s különösen napilapok annyit vesznek be a hirdetésekbe, amennyit az előfizetésekbe: mi, valamint minden új lap, az első évben, hirdetésekre nem igen számíthatunk, s így tisztán az előfizetésekre vagyunk utasítva; ezekből kell a nyomtatást, a papírt, a hirlapbélyegét, a postabért, az expedíciói személyzetet fizetni és a rendes bel- és külmunkatársakat díjazni.

Hiszszük, hogy a még meglévő 40 teljes példány is legközelebb megrendelőkre talál — kivált ha nagyszámu ügybarátaink lapunk ismeretében szeretetteljes buzgóságot fognak kifejteni — s így tegyék a számítást 1,200 előfizetővel.

1200 előfizető után bejön 16 ftjával 19,200 fr. — Egy számnak nyomtatása 1300 péld.-ban 26 fr., a hírlapbélyeg 13 fr., a postabélyeg 13 fr., s így a nyomtatás és a kétféle bélyeg minden számnál 52 frba kerül. Megjelenik egy hónapban 25 szám, ez 52 ftjával 1300 fr. — A rendes munkatársak fizetése havonként 305 fr., a kiadóhivatal személyzete (expeditor, szolga, hajtogatók, kihordók) és szállásbére 95 fr. s így havonként belekerül az „Idők Tanuja“ mostani alakjában és papírával 1700 a. é. ftbba. Vegyük ezt most 12-szer s kijön mint egészévi kiadás 20,400 fr. Ha ez összeget a bevétellel, vagyis a 19,200 fttal összehasonlítjuk, kiderül, hogy a kiadó szerkesztőnek, amellet, hogy éjjel-nappal (a szó teljes értelmében éjjel-nappal!) önfeláldozólag, egy tillérnyi jutalom nélkül dolgozott, amellet, hogy az előköltségekre (programm, körlevelek, szerződések stb.) 940 ftot ada ki, amellet, hogy a sok levelezést szintén tetemes költséggel folytatja, amellet, hogy majdnem minden magán vagyónát a esekélyül kamatozó cautióba fektette: — még 1200 ftot mint tiszta veszteséget rá kell az újságra fizetnie!

Ezeket kelle őszintén előrebocsátanunk, mielőtt számos t. olvasónk becses megjegyzéseire felvilágosítást kértünk volna.

Sokan azt írták nekünk, hogy kicsiny az „Idők Tanuja“, és nem vették észre, hogy a szintén 16 ftos „Magyar Sajtónál“ nagyobb is szebb is, nem is említve azt, hogy miután az utolsó 2 lapot nem hirdetések teszik, mint a M. S.-nál többnyire, tehát olvasmányt az „Id. Tanuja“ jóval többet nyújt. A Pesti Naplóval a tetemes árkülönbség folytán nem is lehet összehasonlítani tenni: A „P. N.“ 21 fr. az „Id. T.“ 16., a kétféle bélyegre a „P. N.“ is, az „Id. T.“ is minden egyes előfizetőtől fizet 6 ftot, neki mégis marad 15 fr. az „Id. T.“-nak 10 ftja, a „P. N.“ tehát aránylag másfélannyi olvasmányt tartoznék adni mint az „Id. Tanuja“; ha pedig ily méltányosan állítjuk fel az arányt: bátran kiállja azt az „Id. T.“-ja bármelyik lappal.

Épen e napokban írja nekünk egy buzgó barátunk, vajha jövőre az „Id. Tanuja“ legalább is olyan iven jelemék meg, mint a Religio, vagy épen mint a Tan. Lapok. A Religio hetenként kétszer jelenik meg s ára 10 fr. 50 kr.; tehát hatszori megjelenéssel volna 31 fr. 50 kr.! — Ime a számok beszélnek; ki szól még tehát az ivnek kicsinysege ellen? Egyébiránt csak a szokatlanság teszi, hogy az alak kicsinynek tűnik föl. Az „Id. Tanuja“-nak ive nagyobb is, erősebb is, finomabb is mint a M. S.-é; a negyedré-alakkal való megbarátkozást pedig az idő fogja kivívni. Minő rongy-papír, minő piszkos betű boszantja az Augs. Allg. Z. meg a Postzeit, és sok más hi-

res külföldi 4-edrétti lapok olvasóit, és mégis ezek az egész világon 10 — 15000 előfizetőt számláló és legrégibb lapok! A formatum tehát megszokás dolog, s hiszszük, hogy a mi komoly- s nemesgondolkodásu, tudomány szerető, nem ephemer-dolgokon kapkodó művelt kath. közönségünk, mihelyt csak egy teljes kötetet fog együtt látni az „Idők Tanuja“-ból, tökéletesen meg fog barátkozni a 4-edré-alakkal. Egyébiránt a kath. szó szilárdságával biztosítjuk t. közönségünket, hogy mihelyt 2000-re emelkedik előfizetőink száma, mit még ez évben, jul. 1-ig elérhetni remélünk, nekünk fog legnagyobb örömtünkre szolgálni, ha mindjárt az 1861-i évfolyamot nagyobb negyedré-alakban folytat-hajjuk. —

Hát a betűkre nézve mennyiféle kíváнат adaték tudunkra! Minden olvasónk elismeri, hogy betűink tiszták, újak és szépek; hanem az öreg urak mindent cicero-betűvel, a fiatalab-bak s különösen a nagyobbvárosiak mind gar-mondot kívánnak. Azt hiszszük, eltaláltuk a köz-zéputat azon rendszerben, melyben lapunk je-lenleg nyomatik.

Azt is írta egy pár t. olvasónk, hogy „Tár-ca“ nem minden számban van. Ezt a politikai események nagyobb halmaza okozza. — Még a nagy lepedő-alaku lapok sem adnak most *Tár-cát*, csak igen ritkán; így vagyunk mi is. De majd megjön a békésebb, megállapodottabb idő-szak, amikor elég terünk lesz a tudomány, iro-dalom s művészet rovatának *folytónos* képviselése-re is. Most nekünk is főfigyelmet a politikára kell fordítanunk, hogy megfeleljünk az idők szer-énti legfőbb feladatunknak. Rajta kell lennünk, hogy a hullámzó politikai mozzanatokon kívül, melyeket körülbelül minden polit. napilap egy-aránt, csak hogy nem mindig egyenlő szellemben, morzsol le, folytónos szemlélet tartson és az egész kath. világ nagy kath. publicistáinak, a catholicis-mus lángeszűi védelmezőinek, kik különösen időnk-ben nagszámmal hallatják magukat — minő egy gr. Margherita, egy gr. Cays, egy gr. Montalemb-ert, aztán Villemain, Falloux, hg. Broglé, sőt a nagyhirű de Saey! a Dupanloup-kat említenem sem kell — annál is inkább megismertessük műveiket, röpírataikat s főlészólásaikat, miután ezt a művelt kath. közönség csak is a mi napila-punktól várja.

Ezért a vezércikkék után szokottan ily-nemű másod-cikkeket ügyekszünk koronként kö-zölni, s ez napjainkban, mig e válságos idők tar-tanak, ugy hiszszük, minden tárcacikkért ele-gendő kárpótlásul szolgál. Az olvasó emlékszik még a nagytudományu Poujoulat, sőt a világ-hírű bár nem kath. Macaulay cikkére a catho-licismus fenségről.

A
erősítő
dőkbe
ben m
tetik a
lendü
temben
lyek a
marad

E
juk be
el
miszer
napi p
hatlan
lyeket
líthett
sét kér
szul ny
tett re
a kiad
eddig
lást leg
az költ
gunk i
„Idők“

M
hogy a
lap, me
be term
ra érke
megjelle
kívül n
dennap
jainkból

H
hogy a
Tanujá
ni, hogy
nak olva
március
tetemes
dozó m
azt vár
ne vallj

Mi
tőlünk;
den tett
minden
hogyan
való ner
= „Ha
— akko

és mégis
tőt szám-
hat meg-
omány- s
6. nem
h. közön-
tetet fog
kétlesen
Egyéb-
stjük t.
emelke-
ben, jul.
nagyobb
1861-i év-
folytat-

kivána
elisméri.
anem az
fiatalab-
ind gar-
nk a kö-
pünk je-

gy. Tár-
politikai
Még a
most Tár-
is. De
több idő-
ány, iro-
épvisele-
olitikára
idők sze-
lennünk
on kívül,
lap egy-
ellemen-
az egész
atholiceis-
időnk-
nőnk egy
ontalem-
ié, sőt a
alítenem
ertesstük
mitán
i napla-

gy. Tár-
politikai

Még a
most Tár-
is. De
több idő-
ány, iro-
épvisele-
olitikára
idők sze-
lennünk
on kívül,
lap egy-
ellemen-
az egész
atholiceis-
időnk-
nőnk egy
ontalem-
ié, sőt a
alítenem
ertesstük
mitán
i napla-

tan ily-
nkint kö-
idők tar-
kért ele-
mlékszik
a vilá-
a catho-

Az ily közlemények fölmagasztalják, megerősítik a gyöngéket, lelket öntenek a csüggedőkbe, és azon irány és szellem folytán, melyben mi Isten segélyével működünk meggyökereztetik azon fensőbb catholicismust, melyet a szelendőus Toussaint az igazi szabadsággal egyetemben mit olyan két dolgot tüntetett föl, melyek a világon egyedül számíthatnak biztos fennmaradásra.

Egyébiránt a következő kérelmeinkkel zárjuk be ezen őszinte előterjesztéseinket:

először, hogy egyáltalában nem ohajtjuk, miszerént a t. közönség lapunkat már első hónap pályája után itélje meg; nekünk kimondhatatlan nehézségekkel kelle megküzdenünk, melyeket ez alkalommal egytől-egyig föl sem említhetünk. Különösen azon t. előfizetőink elnézését kérjük, kiknek becses nevek vagy címök rozsol nyomatott. Az expeditio is csak lassan jöhetett rendbe; de a legtöbb fölmerült bajnak nem a kiadóhivatal volt oka. Egyébiránt valamint eddig úgy ezután is minden reclamatiót és pót-lást legott pontosan teljesíttetni fogunk, habár az költségeink egy részét megkészszerzi; de magunk is ohajtjuk, hogy minden t. olvasónk az „Idők Tanujá“-t teljesen birhassa.

Másodszor annak tekintetbevételét kérjük, hogy az „Idők Tanuja“ délutáni és nem reggeli lap, mely tehát például Bécsbe vagy Debrecenbe természetesen csak a megjelenése utáni napra érkezhetik meg. Most legalább télen ezt a megjelenési időt találtuk legalkalmasnak. Azonkívül némely helyekre nem megy a posta mindennap s így nem mi vagyunk okai, hogy lapjainkból 2 szám érkezik egyszerre.

Harmadszor arra kérjük lelkes olvasóinkat, hogy azon szeretetnél fogva, melylyel az „Idők Tanujá“-nak életet adtak, sziveskedjenek azon lenni, hogy ne csak a még meglevő 40 teljes példánynak olvasója akadjon, hanem mindjárt a következő március hónaptól kezdve a pártolók számának tetemes szaporodása folytán ha nem is önfeladódó munkásságunk némi jutalmát, de legalább azt várhassuk, hogy az év végeig tetemes kárt ne valljunk.

Mi nem csüggedünk, ez mindig távol vala tőlünk; az igaz katolikus, ki szent Pállal minden tettét, gondolatát, eszméjét, vállalatát, — minden mozdulatát imává tudja varázsolni — hogyan is tudna elesüggedni! Midőn egy életrevaló nemzetnél e három jelszó van a zászlóra tűzve: „Haza, vallásos erkölcsösség, tudomány!“ — akkor a csüggedésnek messze kell maradnia.

Lonkay Antal.

Az erdélyi katolikusok fölirata a szent atyához.

Szentséges Atyánk! Fiui kegyeletes hódolattal közeledünk mi Szentséged apostoli trónjához, hogy legbensőbb fájdalomunkat nyilvánítsuk, mely szívünket megszállta a szorongatások miatt, melyeknek Szentséged ki van téve az ugyan Szentséged és sz. Péter öröksége ellen intézett törekvések által.

Mi megvetéssel fordulunk el ezen törekvésektől; mi azokat fölháborodott érzülettel tekintjük, melyet az isteni s emberi törvény által szentesített széknek megsértése s a törekvés a közjöllet szilárd alapjainak aláásására minden hívő kebelben előidéző.

Mi bizunk az apostoli szent széket esodálatosan védő Isten mindenható kezében, mely a lefolyt századokban is Péter hajóját hatalmas viharok közöl kimenté, s alázat- és bizalommal fölháskodunk Istenhez, hogy irgalmassága az éitvédett elméket az igazság és törvényesség ösvényére visszavezesse, a vészes viharoknak esendet parancsoljon és mindnyájunknak a helyreállított béke s minden a szent szék és sz. Péter öröksége ellen intézett törekvések megszügyenülésének vigaszt kegyetjelenen megadja.

Ezen érzelmektől lelkesülve fiui kegyeletes tiszteletünk, legmélyebb hódolatunk és vallásosan buzgó ragszkodásunk zálogát Szentséged lábaitoz teszük le, alázattal kérjük apostoli szent áldását és maradunk Szentségednek

leghívebb fiaí.

Cavour gróf körsürgönye Piemontnak külföldön levő dipl. ügynökeihez.

Uram! Illőnek tartom, Önnek röviden eszetelni azon viszonyokat, amelyek közt Olaszország e percben van, midőn a király bizalma a külügyek vezetését reám ruházta. Európa nagyhatalmasságai belátván annak szükségét, hogy a közép-olaszországi tartományok bizonytalan és ideiglenes állapotát meg kell szüntetni, két hónap előtt megegyeztek egy congressus egybehívásában, amelynek föladata leendett, tanácskozni a legalkalmasabb közegekről, amelyek Olaszországban a békét és jólétet szilárd és tartós alapokon helyreállítsák. A congressust, amelyet a királyi kormány mint az egyetlen eszközt a pillanat veszélyeinek elhárítására folyást szorgalmazott, Közép-Olaszország népessége bizalommal fogadta, remélvén, hogy a szárd államokhoz való kapcsolatása iránt oly ünnepélyes modorban nyilvánított ohajjaikat: Európa legjelentékenyebb államainak képviselői komoly fontolóra veendik és jóváhagyandják. A közép-olaszországi népek és kormányok e bizalomban elhatározták, nyugodtan és rendben várni be a congressus ítéletét és elégnék tarták csupán haderejüket növelni és figyelmezni azon célból, hogy bátran szembeszállhassanak a jövő eseményekkel.

A congressus jelenleg bizonyos nehézségek következtében, melyeket szükségtelen ehelyütt taglalnom, határozatlan időre elnapoltatott és naponkint mindinkább van okunk hinni, hogy az nem is fog összettetni.

A congressussal föl levén egyszer hagyva, mindazon nehézségek, melyek ezután megoldandók voltak, sokkal komolyabb és sürgetőbb alakban tűnnek föl, mint azelőtt. Közép-Olaszországban a várakozás higgadtságát és reményeit hő, de jogos türelmetlenség és visszavonhatlan elhatározás váltották föl, a megkezdett uton haladni. Ezen érzületek, amelyeket már eléggé igazolna azon különös helyzet is, melyben Közép-Olaszország oly régóta

A „B. H.” nemhivatalos részében ezek közöltetnek: A cultus- és oktatásügyi es. kir. miniszterium 1860. febr. 5-kén kelt kibocsátványa az ágostai és helvét hitv. összes superintendenciák előjáróihoz Magyarországon és a szerb-vajdaságban.

On előtt, a híriapi tudósításokból már tudva van, hogy Császár Ö Főlsége, ki honatyai kegyénnel fogva minden alattvalóját, ki legmagasb trónjához személyes kérésrel közeledik, kegyesen kihallgatja, néhány férfiakat a magyarországi mindkét hitvallású evangélikusok azon köréből, melyek eddig a m. é. sept. 1-i legmagasb nyiltparanesnak, és a sept. 2-ki miniszteri rendeletnek engedelmeskedni vonakodtak, aggodalmaik iránt meghallgatni méltóztatott. Ö Főlsége — a nélkül, — mint magától értetik — hogy valamely javaslatok iránt azonnal biztosítást adott volna, legkegyelmesebben elrendelte, hogy bizalmas tárgyalások tartassanak afölött, vajjon és mennyiben lehet amaz aggodalmakon segíteni.

E bizalmas tárgyalások a legfelsőbb paraneshoz képest ugyanazon jóakaró szándékkal fognak tartatni, mely már eddig is minden lépésnek alapjául szolgált annak végleges valóstításának fontos ügyében, a mire az 1791-ki XXVI-ik törvényeikk 4. §-a kilitást nyújtott. A m. évi sept. 1-i legfelsőbb nyiltparanes és sept. 2-i miniszteri rendelet fogantatásánál is mindkét hitvallású evangélikus hitsorsosok minden alapos ohajtsáinak lehető teljes tekintetbe kell vétetniök, s annál fogva arról van szó, oly utak- és módokat föltalálni és előkészíteni, melyeken az ily ohajtsók még a zsinatok egybe-hívása előtt is hivatalos tárgyalás alá vétethessenek és kielégítő elintézését nyerhessenek. Azonban magától értetik, hogy ez csak oly módon történhetik, mely a többször említett legfelsőbb nyiltparanes határozományai-val megegyeztetetű, s így sem azon veszélyt nem foglalja magában, hogy a jogállapotok azon nyugvó továbbkép-ződésének megpendítése által megoldhatatlan zavart nem okoznak, sem azon a legfelsőbb nyiltparanesban kijelölt superintendenciák coordinatiója elé, melyeket az azok alá rendelt községek és senioratusok többsége már is szűkségeik- és ohajtsáinaknak megfelelőitl hálásan elismert, akadályokat ne görđitsenek. A megnyitandó bizalmas tanácskozások eredménye által különösen nem lesz kiküthető azon szűkségesség, hogy azon superintendenciákban, melyek jelenleg egyháziilag jogosított vezető közlegekkel nem bírnak, mihamarabb azok választása történjék, minthogy oly közlegek nélkül zsinatok nem tartathatának, ha határozataikat biztosítva látni akarják az irát, hogy egyházi jogi szempontból alaposan meg ne támadtassanak. Azonban e választások lehetősége előre fölteszi, hogy mindazon superintendenciák, melyek a zsinatokban képviselve lesznek, előbb a m. é. sept. 2-ki miniszteri bocsatvány ideiglenes rendeletei alapján coordinálva legyenek. Mivel ennél fogva a coordinatio halogatása okvetetlen a zsinatok elhalasztását vonná maga után: ezért Ou ezemmel sürgetőleg föl-szólítottik, hogy magát a f. é. jan. 10-ki bocsatványom-ban foglalt utasítások követésében megzavartatni ne engedje, sőtinkább egész befolyását a községekre és senioratusokra felhasználja azon utasításoknak lehető gyorsasággal teljesítésére. Azáltal azon eredmények is, melyekre a kezdődő bizalmas tárgyalások lehetőleg vezetni fognának, mindenesetre csak előmozdítottatnának.

(B. H.)

LEVELEZÉSEK.

Kövesd. (Hont megye). Febr. 7. Az „Idők Tanu-ját” az ő ellenei megtámadásaikban „reverendus testis

temporun” címmel illeték, amiathogy valóban meg is érdemli az a tiszteletet és becsületet, mert egyhónapi megjelenése óta bebizonyítá, hogy minden jót előmoz-dítani törekszik. Mi ugyan az érdemes lapnak előfizetői nem vagyunk, hanem olvasóinak számában mi is helyet foglalunk, mert a heimbai lelkészölt mint kedves szomszédunktól hetenkint megkapjuk azt. Legyen szabad tehát nekünk is valamit beleszólani.

Kövesd helység, melyről írni akarunk, fekszik a Garannak Dunába folyásánál. Éjszakkéleti részén hely-láne terül el, melyen meglehető édes zamatu bor terem. Délnyugati részén feltűnik kies ronája Komárom megyének, melyen átvezve amott ragyog teljes díszben a nagyszerű esztergami basilica és uralkodik egész Esz-tergam felett. Ha Kövesdről Esztergamra tekintünk, mindenesetre elmondhatjuk, amit egykor Magyarország nagyvéri főpapja. Kopácsy ittlétekor mondott: eljöttém Kövesdre, hogy lássam Esztergomot, mert Esztergom csak innen szép. Az a különös is van az egészben, hogy ha mi Esztergonba akarunk menni, Hontból Komárom megyén át juthatunk el csak oda, ugy szólván három megyén és két folyón (Garán, Duna) kell átvezetnünk. Mindamellett, hogy annyi megye és folyó választ is el bennünket Esztergamtól, mégis a kedves barátság és szives vendégszeretet összefűzi lelkeinket, és egyaránt dohog fel szívünk mind az egyháznak felvirágoztatásáért, mind a hazának boldogításáért.

Az egyház és haza jólétének előmozdítására nem csekély dolgot cselekszik az, ki a népnevelést minden erejéből fölkarolja, iskolákat épít és rendez. Kövesden a népnevelésben minden kitelhető buzgalommal fáradozik ut. Schulez János lelkész ur, kinek buzgó lelképástor-kodása alatt egy évvel ezeltű szép, tágas és oly csinos iskola épült a régi helyett, hogy mindaz, ki helyesgün-kön átutazik, megáll és csodálkozva tudakolja: kié ez a szép ház? s azt a feleletet kapja: ez a mi iskolánk, melyet összetett filléreinkből építettünk, és lelkészünk tulajdon költségéből azt egy évre átülkár ellen biztosította. Ezen iskolának létrehozásában nagy érdeme van ő emi-entiajának a bibornok herecprimásnak is, ki az építéshoz sok téglát mint magaslékű kegyurunk adomá-nyozni méltóztatott. Aldja meg ötet ezért a jóságos Isten és tartsa meg ad multos annos, hogy országszerte tün-döklő jóléteményeinek sorozata még hosszabbra terjedjen. ☆

POLITIKAI MOZZANATOK.

Francia- és Olaszország. Mai számunkban ad-juk Cavour gróf jan. 27-ki körsürgönyének szövegét. Tökéletes programja az Victor Emanuel politikájának a közép-olaszországi kérdésre vonatkozólag. De jan. 27-ke óta, mint tudjuk, új bonyodalmak merültek föl és pedig Victor Emanuel és szövetségese közt, amely bonyodalmak sajtáságos világot vetnek szövélyök kölcsé-nös rugóira. Napoleonnak „nagylelkűsége” Olaszország megszabadítása körül Savoya elfoglalásán alapszik és Victor Emanuel is kárpótlást ott keres magának, ahol lehet, tudmílik Ausztriánál, amely, mint mondja, foly-vást fenyegetheti őt, mig Venecét bírn fogja. E két sarkpont körül forog jelenleg a kérdés, melyet könnyen és hamar meg lehetne oldani, ha hogy Ausztria, a mint ők akarnák, Victor Emanuel méltányos (?) kívánalmába beleegyeznek. Tartunk azonban attól, hogy még ezen esetben sem lesz oly könnyű a megoldás, mert a zsák-mány elosztásakor ugyan mi lesz az oroszlan része? Mi jut osztályrésül Angolországának? A Páris és London közt szót frigy, mint látszik, különösen változatokú

mebetett keresztül, mert mindig más színben tűnik elő. A francia császár nem szereti, ha vele tréfálnak. Palmerston jelenleg igen válságos helyzetben van. Attól tart, hogy most késő agg napjaiban elveszthetné a fonált s ki nem bontakozhatné a tömkeleg tekervényeiből. Közlönye, a „Morning Post“, ma egy cikkében halomra dönti, amit az utóbbi napok építettek. Most az egyszerű, — ugymond, — Franciaország enged az általános kabinetnek és lemond. — Franciaország enged az általános szavazásról. — Napoleon — ugymond továbbá — új tanulmányt tön és ezt most Piemont ellen alkalmazza, azon Piemont ellen, amely Savoya- és Nizzában franciaellenes izgalmakat idézett elő. Turinból febr. 2 ról írják ugyanis, hogy Angolország azt ohajtja, miszerént Közép-Olaszország bekebelezése ne történék általános szavazás útján (amely könnyen épen ellenkező eredményt szülhetne), hanem a turini kamrára küldendő külön követek által. A „Morning Post“ azóta írta, hogy az angol vélemény győzött és Franciaország felhagyott Közép-Olaszországra nézve az általános szavazás elvél. A párisi udvar egyebiránt, mint látszik, nem tön határtalan engedelményeket, mert a lapok e tárgyra vonatkozólag körülbelül így nyilatkoznak: Az általános szavazási jog, melynek Közép-Olaszországba szándékolt behozatala Páris és London közt még nem volt eddig kiegyenlítő, a nem sokára történendő követi választásoknál nem fogna alkalmaztatni. A császári kormány engedeti e tekintetben, sőt hadseregét is leszállította, hogy a Palmerston-miniszteriumnak a parlamenti tárgyalások, alkalmával lehetőleg könnyítse helyzetét. A francia csapatok dacára Angolország kívánatának, nem fognak Olaszországból egyhamar kivonadni, minthogy, mint állítják, a Felső-Olaszországban állomásozó zászlóaljok létszáma a napokban átlag 90—100 emberrel növeletett. Azt is mondják, hogy Barbier le Thinan aladmirálnak Toulonban horgonyzó hajóira az adriai tengerre van szánva. A hadsereg leszállítására azonban megjegyezzük, hogy e rendszabály a francia hadtjegy ismeretes mivoltánál fogva csak szemfényvesztés.

Turini tudósítások szerint Közép-Olaszországban igen tartanak a szélső pártok forradalmi mozgalmaitól és ezért akarnak sietni a bekebelezéssel. Turinban nagy buzgalommal folynak a hadikészületek. Párisban sem hiszik, hogy Ausztria báborút izenne, ha Közép-Olaszország bekebelezése hivatalosan kimondatik; de azt hiszik, hogy könnyen merülhetnek föl oly bonyodalmak, amelyek malhatlanul előidéznek az ellenségeskedés kitérését.

Az orleansi püspök msgr. Dupanloup legközelebb ismét egy munkával fog fellépni. Tárgya: a pápa souverainitása katolikus és európai jog szerint.

Florenceből a forradalmi párt egy nevezetes önvallomását olvassuk a „Nazione ugyanis“ egy cikket hoz a javaslatban volt általános népszavazás ellen, mert ez csak a legitimitás híveinek fogna hasznára válni. Ebből látjuk, hogy a forradalmárok Toscanában azon meggyőződésre jutottak, hogy vége lesz úzlelmeknek, mihelyt a nép kívánalmait nyilvánulni fognak.

A toscanai forradalmi kormány a sz. székkel (apr. 27. 1851) kötött egyezményt megszüntette azon örv alatt, hogy ez nem volt a kamrák által megerősítve.

— Ausztria, mind mondják, egy jegyzéket küldött január végén Párisba, amelyben utalva a zürichi békeszerződés pontos megtartására, kijelenti, hogy ő csak azon esetben teljesítendő a magára vállalt kötelezettségeket, ha Turinban és Párisban egyaránt lelkesmeretesen megtartják a Villafrancában tett ígéreteket. Ezen jegyzékben egyszersmint panaszt emel Ausztria azon forradalmi úzlelmek ellen, melyek Velencében nyíltan izgatnak s a melyeknek fészke Milanóban és Turinban van.

Ezen jegyzék folytán a piemonti kormány is a zürichi békeszerződést végre sanctionálta és évenként 10 milliót utalt Ausztria követelésének törlesztésére.

— Mint a párisi lapok írják, Walewsky gróf különös megbízásokban hosszú utra készült Németországba.

— Párisban rebesgetik, hogy a folyó évben gyökeres rendszabályok fognak hozatni a jezsuiták ellen. És valóban több jelenség már is odamutat, hogy van valami a dologban. Nem csak pápi körökben beszélnek, hogy a jezsuiták ki fognak utasítani Franciaországból, hanem mint mondják, Rómából a fekvő jószággal bíró összes kolostorokhoz, egyházi gyülekezetekhez és vallástestletekhez azon rendelet menesztetett, hogy jelzőfogokat többé ne köiesőnzenek, a régieket mondják fel, és azoknak eladásával siessenek. A becsereendő biutapapírok közül különösen a spanyol papírok ajánlatnak. A jószágok eladásáról szólvó rendelet titkosan a lyoni, brüsszeli stb. rendfonokok útján jutott kehez.

Angolország. London, febr. 3. (*Parlamenti tárgyalás*). Az alsóház tegnapi ülésében kérdi Disraeli: vajjon a külügyi államtitkár hídlandó-e az angol-francia levélzet Savoyának szándékolt átengedéséről előterjesztve? Mire John Russel lord ezt viszonázta: Én megfontoltam a dolgot s irtam is e tekintetben ő fölsége párisi követének és egyuttal azon meggyőződésre jutottam, hogy ildontalanság volna a főnagyon irományokat közlőtenni. De tartalmát vázlatban közölhetem Önökkel. Harrisnak a schweizi angol követnek egy sürgönye folytán Cowley lord július kezdetén kérdé Walewsky gróftól, hogy mennyiben alapos azon hír, mintha Savoyának bekebelezése Franciaországba tervezetné? Között folyt e tekintetben az értekezés, de Walewsky gróf nyilatkozatai Cowley lord kérdéseire nem voltak határozottak. Nem sokára aztán Walewsky gróf biztosítá a kormányt, hogy a francia császárnak ninesen szándoka az érintett bekebelezést javaslatba hozni. Egy korábbi alkalommal Cowley lord kijelenté, hogy ő fölségének kormánya az ilyen szándékot nem helyeselné és e nyilatkozat tetszett a kormánynak. Más alkalommal a királyné ő fölségének kormánya sürgönyt intézett a párisi brit követhez azon értelemben, miszerént igen kellemesen lepte meg a tudósítás, hogy ilyszerti terv nem forog föl. —

Ugyanezen ülésben utólagosan szönyegre került még a miniszteriumról tapasztalt pazarlás; szavazásra kerülvén a dolog, a kormány az ellenzék 28 szavazatnyi többségével megveretett. — Az alsóház febr. 3-ki ülésében szólt a tudva levő Hudson-féle ügyről (Hudson, mint közöltük, lebeszélte a szard királyt arról, hogy Garibaldi parancsnoksága alatt egy hadtestet alakítson), mely alkalommal Russel lord helyeselte az angol követ eljárását. — Aztán interpellatiók történtek a marokkói kérdés- valamint a francia hadkészületekről, minthogy a tangeri angol consul, Drummond Hay, abelylet, hogy szívesen maradna, a mórokat segítő spanyolok ellen. Russel megjegyzi, miszerént neki nines oka hinni, hogy Franciaország hadkészületeket tegyen, valamint a tangeri consul becsületeségében sem kétkedik.

— London febr. 5. Jólétesült körökben beszélnek, hogy az angol kabinet nem hajlandó az ausztriai kormányhoz Velence szervezését illetőleg kiegészítéket intézni. Sőt épen ellenkezőleg az angol kabinetnek az nézete, hogy Velence államszerkezete és igazgatása tisztán osztrák kérdés, amelybe beavatkozni a többi hatalmasságoknak nines joguk.

Legujabb.

— Verona, febr. 7. A „Lombardia“ írja, hogy f. hó 4-kén Veronában az ugynevezett Porta Nuova-n egy há-

romszin
dennap
velence

Norman
átenged
alsóház
reskede
háznak

az angol
kérni és
tött szá
lord föl
noverá

szerveze
ezredes
várattik
néeskoz
alkalmá
ő ismét
parancs

égetteti

kalmáv
tűzéség
keresztü
zett ide
müzelm
hadoszt
ba. Mad

A

javalták
kozás
rozni és
tria az
előzmén
kozást i
Francia

sel lord
Anglia
belye Au
szág az
szágból
semmi a
olaszors
szavazat
szág a h
azonban
talos vál
nem vál
gyelőre
teles áll
csapatok
letének
Orosz-é
nem vál
gyalások
kilitás v

A
voya föl
rozottan
lenleg ni

romszinű nagy lobogó volt kitzitve; egyike ez azon mindennapi valótlanságoknak, melyekkel az olasz lapok a velencei állapotokat illetőleg naponként tűmők.

— London, febr. 7. A felsőház tegnapi ülésében Normanby marquis holnapra egy indítványt jelent Savoya átengedésére vonatkozólag. A felsőházban Granville, az alsóházban pedig Palmerston lordok jelentik, hogy a kereskedelmi szerződés és költségvetés pénteken elő fog a háznak terjesztetni.

— Kinglake a közlebbi kedden Savoyát illetőleg az angol-francia levélváltás másolatát szándékozik előkérni és a ház figyelmét a Savoya átengedése felett kötött szárd-francia egyezkedésre akarja fordítani. Russel lord fölemlíti, hogy a kormány épen most alkudozik Hannoverával a stadi vámi átengedése iránt.

— Turin, febr. 5. A közép-olaszországi hadsereg szervezésére kiküldött piemonti tisztek, Cavali és Griffini ezredesek vezérőrnagyokká lőnek kinevezve. Ricasoli ide váratik, hogy a beközlési kérdés felett tartandó tanácskozányban részt vegyen. Garibaldi utóbbi titléte alkalmával ismét értekezett a királlyal; amint sejtik, ő ismét át fogja venni a közép-olaszországi csapatok parancsnokságát.

— Velence, febr. 6. Ismét egy millió értékű Vaglia égetteti el.

— Madrid, febr. 7. A f. hó 4-én történt ütközett alkalmával Tetuan bevételét; 8000 sátor és öt tábornok tüzérsége esett zsákmányul. A császár fivérei Tetuanon keresztül megmenekültek. Tetuanból egy küldöttség érkezett ide, a Spanyolokat könyörültre fölkérni, miután a muzelmánok a városat dúlnak tettek ki. Rios tábornok hadosztálya minden ellenállás nélkül vonult be Tetuanba. Madridban nagy ünnymilatkozatok történtek.

A „Hamb. Nachr.“ a következő sürgönyöket hozza: — Berlin, febr. 5. A nyugati hatalmasságok azt javalták Ausztriának, hogy Közép-Olaszország esatlakozása felett engedje a népesség szavazatának határozni és a be-nem-avakozás elvét tegye magáévá. Ausztria azonban szilárdul ragaszkodik a villafrancei béke-előzmények alapjához és nem akar feltétlen be-nem-avakozást ígérni. — Habogy congressus nem lesz, egyedül Franciaországgal kíván tárgyalások szólni.

— London, febr. 8. Az alsóház tegnapi ülésében Russel lord Hamilton kérdésre következőleg válaszolt: Anglia Franciaország elé négy javaslatot terjesztett. 1) hogy Ausztria és Franciaország a többi nagyhatalmak beléegyezése nélkül nem interveniálnak. 2) Franciaország az olasz kérdés megoldása után csapatait Olaszországból kivonja. 3) Velencére nézve semmi interventio, semmi ajánlatok nem történnek. 4) Szardínia Közép-olaszországba csapatokat addig nem küld, míg a népek szavazata az annexio iránt nem nyilvánul. Franciaország a három első pontot elfogadja; az utolsóra nézve azonban az Ausztriával folytatott tanácskozások, hivatalos válaszra még nem vezettek; gr. Rechberg abba nem egyezhetik, mi a császár parancsát nem veszi; e-gyelőre megjegyzi, hogy Ausztria Olaszországnak kivételes állapotát teljességgel el nem ismeri; Olaszországba csapatokat küldeni nem szándékozik, s csak saját területének védelmére szorítkozik. A főnebbi javaslatok Orosz- és Poroszországgal is közöltettek; az első még nem válaszolt, az utóbbi azokhoz egyezését adá. A tárgyalások még függőben vannak, de a békés megoldásra kilátás van.

A felsőházban Normanby alkalmat adván a Savoya fölötti vitára, Granville szerint Franciaország határozottan biztosította V. de Cavourt, hogy az annexio jelenleg nincs szándékában.

— Madrid, febr. 4. A „Correspondencia“ meg-

zudtolja a béke híreket és kijelenté, hogy békealkudozásokról szó sem lehet mindaddig, míg Spanyolország ki nem lesz engesztelve Tetuan és Tanger bevételé által.

— Bécs, febr. 8. A „W. Zig“ közli az államadossági bizottságnak legfelsőbb helyen jóváhagyott előterjesztését a törlesztési pénzalap állapotáról és kezeléséről. Az összes vagyon 190 millióra rüg. A pénzalap hóvafordítását illetőleg meg van alapítva, hogy a központi pénztár utalványai és az államadossági kötvények törlesztetni fognak, ami az államadosság névértékét 143 millióval apasztja. A pénzkészletek és a rendi valamint magán adossági kötvények 12 milliónyi névértékben a pénzügyi igazgatóságnak adatnak át. A főnlévő földterhermentesítési a vasuti elsőégi kötvények 42 milliónyi névértékben s nemzeti banknak adatnak át részterjesztéssel.

TÁROGATÓ.

— A magyar Akademia házára Temesvár városi köztársasága 1000, s az ottani kereskedelmi kamara 500 forint ajánlott. Ugyane célra a „Delejtű“nek eddigi gyűjteménye 1334 frt. 20 kr-ra rüg.

— Az 1860 ki katonai névtár szerint a cs. k. ausztriai hadseregben van 4 tábornagy, u. m. herceg Windischgrütz, gróf Nugent, gróf Wratislaw, és báró Hesz. Tábornagyszernagy 17 alkalmazásban, 25 alkalmazáson kívül 132. — Vezérőrnagy alkalmazásban 95, alkalmazáson kívül 186. Ezredesek alkalmazásban 262, alkalmazáson kívül 304.

— A „P. O. Z.“ szerint Zsusskowszky Ferenc és Andrács testvérek, egri székesegyházi karmester és az egri képezde tanára, a múlt napokban a salzburgi „Mozarteum“ részéről tisztelettagasági oklevelet nyertek. Ima a templomi zenét előmozdító hazánkfiainak érdeme másutt is méltányolatik!

— Garibaldi jan. 24-én tartá esküvőjét; a kitűnő családbeli, de nem gazdag arának menyasszonyi kiállításáról az olasz városok ohajtanak gondoskodni. Milanó tényes ékszerekkel, a turini nők öltözékkel, Genua életfogytiglani evpzzel kívánja ellátni. Nizza nyárilakkal ajándékozá meg. Garibaldi regényes uton ismerkedék meg Rajmondá k. a. nyal. Ő igen veszedelmes utakon arra vállalkozott, hogy egy fontos sürgönyt kézbesít a tábornoknak, s feladatát szerencsésen végre is hajtotta.

— Az Ifjusági Plutarch t. előzetőjéhez. A II. füzetet csak most adhatván sajtó alá, april elejéig türelemre kérjük föl t. előzetőinket. Az első évi folyam, valamint a II. évfolyam I. füzeté Pápan a kiadóknaál, Pesten Rath Mórnaál még folyvást kapható.

Pápan, jan. 30. 1860.

A kiadók.

— Békést hat hó lefolyta alatt most harnadszor borítja el az árvíz. Az első áradás nyáron történt, és 300,000 frtnyi kárt okozott; a második novemberben, a harmadik pedig f. évi január közepén özönlött szét, s ez még a nyári kiöntést is föllmulata nagysága- és kiterjedésével. Az eddigi tudósítások szerint több mint száz ház össze fog omlolni; s a víznek állása még mindig oly fenyegető, hogy a legesekélyebb esőzés is rettegésbe ejti a szegény lakoságot. A veszély elhárítását rögtömi segélylyel eszközölhetni a Főkormányzó Ő cs. Fenségehez e napokban küldöttetés fog járulni.

— Nagy-atádi Czindery László, Somogy megyének egykori főispánja, Pécssett múlt hó 24-ken jobb létre szerderült. Benne családjának utolsó férfsarjadéka mult ki. Aldás poraira!

— A Ferenc-József-gyermekórház javára f. h. 8-kan Pozsonyban tartandó jótékony célú táncvigalom alkalmával

450 igen célszerű tárgy játszatott ki, s minthogy csak 4000 volt a sorsjegy: minden kilencedik sorsjegynek nyernie kellett...

— Folyó hó 6-kán a második magyar uri bál igen jól utott ki Ellenbogen és Patikárus zenéje mellett; a város minden rendű és rangú tagjai és szépei oly nagy számmal voltak jelen, hogy akik ott jelen nem voltak, nem is lehettek volna jelen.

— *Békés*, ugyanezen sokszorosan sujtott Békés elöljárói a magyar Akademiára 1000 frtot irtak alá; ugyanott a *kaszinó*, melynek saját épületét is felvette az árvíz, folyó hóban két estélyt rendez az *Akademia javára*, melyre ezenkívül aláírások is gyűlnek.

— *Kegyes adományok*. Ficzek Károly egri főegyház-megyei abadszalóki plébános ő szentsége IX. Pius számára 5 frtot a. é. küldött be hozzánk.

Ipar, gazdaság, pénzügy, kereskedelem és közlekedés.

— *Fölvívás közgyűlésre*. Az *ung-szerednyei* borászati egyesület folyó évi márc. 1-ső napján délelőtti 10 órakor a „magyar koronához” címzett vendéglő teremében Ungvártól közgyűlést tartandó, melyre az egyler-részvényesekül telkért szövbirtokosok ennell meghívhatnak. Kelt Ungvárt, jan. 31. 1860.

Thuránszky Kálmán.

Kaudó Kálmán.

— *A magyar földhitelintézet*. Emlékeznek t. olvasóink a M. Gazd. Egyesület emlékiratára a *hitelintézet ügyében*. Talán azt is tudják még, hogy a mult évben hazánk több előkelője magán összejövetelt tartott gróf *Károlyi György* ő mgánál, s egy földhitelintézeti terv kidolgozására gróf *Dessewffy Emil*, *Lónyay Menyhért*, gróf *Barokóczy János* és *Csengery Antal* kérettek föl. A terv elkészült és pedig tekintettel a magyar birtokosok mindenm adósságtörlesztési és beruházási szükségére, azon alapokon, melyeken a földbirtok, hitelintézetek más országokban már több mint félszázad óta oly üdvösen működnek, figyelembe véve e tárgyban a népgazdaság éren tett újabb tapasztalatokat, figyelembe természetesen hazai birtok- és pénzvizonyainkat is. E tervet a nagyfontosságú európai események egyidőre háttérbe szoríták. Azonban ez időköz sem telt el hiába. A tervezők a tervet többször vizsgálata alá vették, s egyesek közülök a pénzpiacón és más szükséges helyeken is körülményesebben körültekintettek. A napokban végre hazánk sok előkelő birtokosa gyűlt egybe szintén gróf *Károlyi György* termében, értekez-

Gyászhir. Fájdalmasan értesülünk, hogy mélt. és főt. **Csajághy Sándor** esanádi megyés püspök ur, Temesvárott f. hó 7-én d. u. 1 órakor az Urban elhunyt. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— Ma adatik: **„Lammermoori Lucia”,** opera 3 felv.,

Nemzeti könyvészet.

11. **A kereszténység bölcsészeti tanulmányozása.** Irtá *Nicolas Agost* békebiró, hajdan pedig ügyvéd a bordeaux-i kir. ügyvénszékénel. Franciából a második kiadás után fordította *Majer Károly*, a Sz.-Istvási-Társulat alapító tagja. Első kötet, Pest, 1860, Lauffer és Stolpnál. Nagy 8-adrét, XXVII. és 411. lap. Ára (?)

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő:

Lonkay Antal.

Főmunkatárs:

Garay Alajos.

ni e fontos ügy fölött. Jelen voltak, mint értesülünk: gr. *Andrássy Manó*, gróf *Apponyi György*, gróf *Degenfeld Imre*, gróf *Almásy Dénes*, gróf *Csáky László*, báró *Jósika Sámuel*, *Inkey József*, *Károcsy László*, gróf *Károlyi Lajos*, *Csekonics János*, gróf *Széchényi Béla*, gróf *Wenkheim Béla*, gróf *Wenkheim Rudolf*, gróf *Zichy Edmund*, gróf *Zichy János*, gróf *Zichy Henrik*, *Urményi József*, gróf *Pálffy János*, *Tisza Kálmán*, *Podmanicky Frigyes*, gr. *Mikes János*, *Szentiványi Károly* stb.

Jelen voltak a *magyar földhitelintézet* főnebb emeltt tervezői. A terv, melyet gróf *Dessewffy Emil* terjesztett elő, mintán a jelenlevők kérdései egyes részleteket illetőleg kielégítő választ nyertek, köztetszéssel fogadtattott. Az biztosítéki alap első megalapítására az aláírás azonnal megkezdett, s egypár óranegyed alatt mintegy 300,000 forintot irtak alá. A terv kivételére pedig a további lépéseket megtenni a fentnevezett tervezők bizattak meg. Ugy halljuk, hogy a folyamodvány s a tervezet és alapszabályok még e héten be lesznek nyujtva a magas kormány jóváhagyása alá. A terv részleteiről annak idején. Most csak annyit jegyzünk meg, hogy a hitelintézet-től távol van minden nyereszkedés, teljesen önzéstelen közbenjáró levén a birtokosok és tőkepénzesek közt. (P. N.)

— *Börzsetávirat Bécsből, febr. 8-ról.* 5°/₁₀₀ metall. 67.25. — *Nemz. költés.* 77. — *Bankrészv.* 840. — *Hitelint.* részv. 189. — *Augsburg.* 115.50. — *London* 134.20. — *Arany-agio* 6.35^o/₁₀₀.

Árkelet a bécsi börzén febr. 7.

5 ^o ausztr. érték.	63.50	Gr. Waldstein „ 20 flcs.	27.50
5 ^o nemzeti kölcsön.	77.50	Loyd „ „ „ „ „ „ „ „	200. —
5 ^o metallikus „ „ „ „ „ „ „ „	97.50	Pesti lánchíd „ „ „ „ „ „ „ „	355. —
1 ^o „ „ „ „ „ „ „ „	67. —	Éjszakai vasut „ „ „ „ „ „ „ „	1934.30
5 ^o magyar földt. közt.	71.25	Államvasut „ „ „ „ „ „ „ „	264.50
Erdélyi „ „ „ „ „ „ „ „	68.50	Nyug. vasut „ „ „ „ „ „ „ „	170.50
1834-ki állampapírok „ „ „ „ „ „ „ „	—	Déli „ „ „ „ „ „ „ „	15. —
1839-ki „ „ „ „ „ „ „ „	124. —	Tiszai „ „ „ „ „ „ „ „	105. —
1864-ki „ „ 4 ^o „ „ „ „ „ „ „ „	108. —	Parlamenti „ „ „ „ „ „ „ „	133.75
Comoi „ „ „ „ „ „ „ „	13. —	Amsterdám 100 „ holl. f. „	—
Hitelorszjegye „ „ „ „ „ „ „ „	102. —	Augsburg 100 d. n. f. „	115.75
4 ^o „ „ „ „ „ „ „ „	103.50	Frankfurt 100 d. n. f. „	116.75
Hg. Eszterházy „ 40 flcs.	81. —	Hamburg 100 m. b. f. „	102.50
Hg. Salm „ 40 flcs.	39. —	London 10 ft. st. „ „ „ „	135. —
Hg. Pálffy „ 40 flcs.	39.50	Páris 100 frank. „ „ „ „	53.80
Hg. Clary „ 40 flcs.	36. —	Bukarest oláh piasz. „ „ „ „	—
Hg. St. Gerceis „ 40 flcs.	36.50	Cs. koronás „ „ „ „ „ „ „ „	18.50
Buda „ 40 flcs.	38.50	Cs. arany „ „ „ „ „ „ „ „	6.37
Hg. Windischg. „ 20 flcs.	23. —	Exist 100 frtót „ „ „ „ „ „ „ „	133.75

VASUTMENETEK

INDULÁS.

Pestről Váradra, Debrecenbe: 6 órak. regg.
Szolnokról Aradra: 3 ó. 57 p. d. u.
 N. Váradra 10 ó. 3 p. regg.
Püspök-Ladányról N. Várad: 12 ó. 53 p. d. u.
Szolnokról Deb. Miskolc: 10 ó. 3 p. regg.
Pestről Arad. Temesvárr: 4 ó. 15 p. d. u. 5 ó. 5. r.
Szegedről Temesvárra: 11 ó. 34 p. éj. 2 ó. 5. d. u.
Püsp.-Ladányról Szola. Arad: 1 ó. 14 p. d. u.
Miskolcra: Pestre: 5 ó. 52 p. r.
Debrecenből Pestre: 11 ó. 35 p. reg.
N. Váradról Püsp.-Ladányra: 9 ó. 30 d. e.
Aradrol Pestre: 9 ó. 51 p. e.
Temesvárról Szegedre: 7 ó. 54 p. 5 ó. 10 p. r.
Szegedről Pestre: 1 ó. éj., 12 ó. délt.
Pestről Bácsba: 9 ó. r. 9 ó. 25 p. est.
Uj-Szányról Bácsba: 2 ó. r. 5 p. délt. u.
Bácsból Pestre: 6 ó. 30 p. r. 7. órak. est.
 „ Győr-Uj-Szányra: 8 ó. r. 4 ó. 40 p. d. u.